

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 2002 r.

w sprawie dodatku zagranicznego i świadczeń przysługujących członkom służby zagranicznej wykonującym obowiązki służbowe w placówce zagranicznej.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość i szczegółowe zasady przyznawania i wypłaty dodatku zagranicznego;
- 2) rodzaje, wysokość, tryb i szczegółowe zasady przyznawania świadczeń przysługujących członkom służby zagranicznej wykonującym obowiązki służbowe w placówce zagranicznej.

§ 2. 1. Dodatek zagraniczny przysługuje członkowi służby zagranicznej od dnia podjęcia wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej do dnia zakończenia ich wykonywania.

2. Za dzień podjęcia wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej uważa się dzień przyjazdu członka służby zagranicznej do placówki zagranicznej, wyznaczony przez pracodawcę.

§ 3. 1. Wypłata dodatku zagranicznego następuje z góry, w pierwszym dniu roboczym miesiąca.

2. Wypłata pierwszego dodatku zagranicznego następuje w dniu podjęcia wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej przez członka służby zagranicznej, a jeżeli dzień ten przypada w dniu wolnym od pracy, w następnym dniu roboczym.

§ 4. W przypadku odwołania członka służby zagranicznej ze stanowiska w placówce zagranicznej lub zgonu członka służby zagranicznej, dodatek zagraniczny wypłacony za miesiąc, w którym nastąpiło odwołanie lub zgon, nie podlega zwrotowi.

§ 5. 1. Wysokość dodatku zagranicznego przysługującego członkowi służby zagranicznej wykonującemu obowiązki służbowe w placówce zagranicznej ustala pracodawca przy zastosowaniu mnożników określonych w załączniku do rozporządzenia, przyjmując za podstawę dodatek zagraniczny bazowy w poszczególnych państwach przyjmujących.

2. Dodatek zagraniczny bazowy w poszczególnych państwach przyjmujących oblicza się od dodatku zagranicznego bazowego w Stanach Zjednoczonych Ameryki (USA) przy zastosowaniu wskaźników kosztów utrzymania w tych państwach, wymienionych

w ostatnim Biuletynie Statystycznym Narodów Zjednoczonych, publikowanym w roku poprzedzającym rok, w którym dokonuje się obliczenia. Waloryzacji dodatku zagranicznego bazowego dokonuje się raz w roku, z dniem 1 maja.

3. Waloryzacji dodatku zagranicznego bazowego, o której mowa w ust. 2, dokonuje minister właściwy do spraw zagranicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw pracy.

4. W państwach przyjmujących, dla których w Biuletynie Statystycznym Narodów Zjednoczonych nie publikuje się wskaźnika kosztów utrzymania, pracodawca ustala dodatek zagraniczny bazowy w wysokości dodatku zagranicznego bazowego w państwie przyjmującym o zbliżonych kosztach utrzymania.

§ 6. Ambasadorowi lub konsulowi kierującemu urzędem konsularnym, którego małżonek przebywa wraz z nim w placówce zagranicznej i nie jest zatrudniony, przysługuje dodatek na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania rodziny w wysokości 35% otrzymywanego przez niego dodatku zagranicznego.

§ 7. 1. Członkowi służby zagranicznej przydziela się nieodpłatnie lokal mieszkalny gotowy do zasiedlenia, będący własnością Skarbu Państwa lub wynajęty w celu udostępnienia członkowi służby zagranicznej, odpowiedni do standardów przyjętych w państwie przyjmującym, zajmowanego stanowiska i liczby przenoszących się z nim członków rodziny.

2. Powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, wynosi, z zastrzeżeniem ust. 3:

- 1) dla pracownika samotnego lub pracownika z jednym członkiem rodziny — do 75 m²;
- 2) dla pracownika z dwoma lub trzema członkami rodziny — do 110 m²;
- 3) dla pracownika z czterema członkami rodziny — do 130 m²;
- 4) dla pracownika z więcej niż czterema członkami rodziny — dodatkowo do 20 m² dla każdego następnego członka rodziny.

3. Do powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego nie wlicza się pomieszczeń reprezentacyjnych, użytkowanych w związku z funkcją pełnioną przez członka służby zagranicznej.

4. W przypadku gdy członkowi służby zagranicznej został przydzielony, na jego pisemny wniosek, lokal mieszkalny o powierzchni użytkowej przekraczającej powierzchnię, o której mowa w ust. 2, członek służby zagranicznej ponosi koszty korzystania z tego lokalu w części przekraczającej tę powierzchnię.

5. Przyjęcie oraz zwrot przydzielonego lokalu mieszkalnego wraz z wyposażeniem przez członka służby zagranicznej następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

6. Od chwili przyjęcia lokalu mieszkalnego członek służby zagranicznej ponosi odpowiedzialność za szko-

dy wyniku z niewłaściwego użytkowania lokalu i jego wyposażenia.

§ 8. 1. Członek służby zagranicznej, któremu przydzielono lokal mieszkalny w państwie przyjmującym, jest obowiązany wpłacić kaucję w wysokości jednego, otrzymywanego przez niego dodatku zagranicznego, celem zabezpieczenia pokrycia szkód i braków, które mogą powstać w przydzielonym lokalu mieszkalnym i wyposażeniu wskutek działania lub zaniechania członka służby zagranicznej, członków rodziny i innych osób, które za przyzwoleniem członka służby zagranicznej przebywają w lokalu mieszkalnym.

2. Członek służby zagranicznej wnosi kaucję, o której mowa w ust. 1, w walucie, w której otrzymuje dodatek zagraniczny, w dwunastu miesięcznych ratach, poczynając od czwartego miesiąca pracy w placówce zagranicznej.

3. Zwrot kaucji następuje przy zwrocie lokalu mieszkalnego przydzielonego członkowi służby zagranicznej na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, stwierdzającego zwrot lokalu mieszkalnego i wyposażenia w stanie kompletnym i niepogorszonym, z uwzględnieniem ich naturalnego zużycia.

4. W przypadku stwierdzenia w protokole zdawczo-odbiorczym szkód lub braków, o których mowa w ust. 1, członek służby zagranicznej jest obowiązany do ich usunięcia lub uzupełnienia na swój koszt.

5. W przypadku odmowy usunięcia szkód lub uzupełnienia braków przez członka służby zagranicznej, kierownik placówki zagranicznej pokrywa koszty usunięcia szkód lub uzupełnienia braków z kaucji, o której mowa w ust. 1. Jeśli koszty te przekraczają wysokość kaucji, członek służby zagranicznej obowiązany jest pokryć różnicę.

§ 9. 1. Pracodawca pokrywa koszty okresowych napraw lokalu mieszkalnego i wyposażenia przydzielonego członkowi służby zagranicznej; również w przypadku lokalu wynajętego na potrzeby członka służby zagranicznej, o ile umowa najmu nie przewiduje ponoszenia ich przez wynajmującego. Do okresowych napraw należy w szczególności odnowienie mieszkania i, w miarę potrzeb, wymiana elementów wyposażenia.

2. Członek służby zagranicznej pokrywa koszty bieżącej konserwacji przydzielonego lokalu i wyposażenia.

§ 10. Częściowy zwrot kosztów eksploatacji lokalu mieszkalnego przydzielonego członkowi służby zagranicznej w państwie przyjmującym obejmuje:

- 1) pokrycie przez pracodawcę kosztów:
 - a) ogrzewania lokalu mieszkalnego,
 - b) zaopatrzenia w zimną i ciepłą wodę,
 - c) oświetlenia korytarzy, klatek schodowych oraz utrzymania urządzeń, pomieszczeń i otoczenia budynków przeznaczonych do wspólnego użytkowania lokatorów, zbiorczych anten telewizyjnych i abonamentu telewizji kablowej znajdującej się w budynku mieszkalnym, korzystania z wind, wywozu śmieci, a także innych świad-

czeń i opłat wynikających z miejscowych warunków i zwyczajów — jeżeli jest zobowiązany do ich ponoszenia,

d) zainstalowania, przeniesienia, utrzymania linii, opłat stałych i konserwacji jednego stacjonarnego aparatu telefonicznego standardowego (bez dodatkowego wyposażenia) w lokalu mieszkalnym członka służby zagranicznej zamieszkałego poza siedzibą placówki zagranicznej oraz analogiczne koszty jednego aparatu telefonicznego wewnętrznego z wyjściem do sieci miejskiej w lokalu mieszkalnym członka służby zagranicznej zamieszkałego w placówce zagranicznej;

2) zwrot przez pracodawcę kosztów klimatyzacji i wentylacji lokalu mieszkalnego w wysokości 70%, w przypadku zaś lokalu mieszkalnego znajdującego się w miejscu określonym w rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie wykazu miejsc o klimacie szczególnie szkodliwym dla zdrowia przebywających w nich na placówkach zagranicznych członków służby zagranicznej (Dz. U. Nr 50, poz. 457) — w 100% .

§ 11. 1. Członkowi służby zagranicznej, w przypadku wyznaczenia stanowiska pociągającego za sobą zmianę miejsca pobytu:

1) pokrywa się koszty podróży przesiedleniowej członka służby zagranicznej i każdego przenoszącego się z nim członka rodziny, niezależnie od terminu ich faktycznego przesiedlenia, na warunkach określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju;

2) wypłaca się ryczałt w wysokości 1,5 diety określonej w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, na członka służby zagranicznej i każdego przenoszącego się z nim członka rodziny — jeżeli podróż trwa krócej niż 24 godziny; przy podróży trwającej dłużej niż 24 godziny wypłaca się trzy diety na osobę;

3) pokrywa się koszty przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego (mienie przesiedleniowe), w granicach określonych w ust. 2.

2. Koszty związane z przewozem mienia przesiedleniowego członka służby zagranicznej ustala się w wysokości wynikającej z pomnożenia bieżących stawek frachtu IATA przez wagę mienia przesiedleniowego. Wagę tę określa się, przyjmując po 100 kg na członka służby zagranicznej i na każdego przenoszącego się z nim członka rodziny.

3. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 2, nie przysługuje, jeżeli członek służby zagranicznej korzysta z możliwości przewozu mienia przesiedleniowego transportem służbowym.

§ 12. 1. Członkowi służby zagranicznej, któremu wyznaczono stanowisko pracy w placówce zagranicz-

nej, wypłaca się jednorazowo zasiłek adaptacyjny w wysokości 300% dodatku zagranicznego bazowego w państwie przyjmującym, a jeżeli członek służby zagranicznej przenosi się bez rodziny — 150% tego dodatku.

2. Zasiłek adaptacyjny wypłaca się w dniu podjęcia wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej lub w najbliższym dniu roboczym, w walucie, w której wypłaca się dodatek zagraniczny. Na pisemny wniosek członka służby zagranicznej zasiłek może być wypłacony przed przyjazdem na placówkę w złotych.

3. Członkowi służby zagranicznej, któremu, na jego wniosek, w okresie 2 lat od wyznaczenia stanowiska pracy w placówce zagranicznej, wyznaczono stanowisko pracy w innej placówce zagranicznej, zasiłek adaptacyjny nie przysługuje.

§ 13. 1. Członkowi służby zagranicznej wykonującemu obowiązki służbowe w placówce zagranicznej i członkom jego rodziny przebywającym z nim na stałe za granicą pokrywa się koszty przejazdu z państwa przyjmującego do miejsca stałego zamieszkania na urlop wypoczynkowy i z powrotem raz na 2 lata, z tym że nie wcześniej niż po upływie 18 miesięcy od dnia podjęcia pracy w placówce zagranicznej. Koszty przejazdu pokrywa się ponownie po każdym następnym 2 latach pracy w placówce zagranicznej.

2. Z tytułu nieskorzystania ze świadczeń, o których mowa w ust. 1, członkowi służby zagranicznej nie przysługuje ekwiwalent pieniężny.

§ 14. 1. Członkowi służby zagranicznej przysługuje zwrot opłat za naukę dzieci w szkole typu podstawowego lub średniego, wskazanej przez pracodawcę, w przypadku gdy, ze względu na szczególne warunki państwa przyjmującego, dzieci członka służby zagranicznej nie mają możliwości uczęszczania do bezpłatnej publicznej szkoły typu podstawowego i średniego.

2. Pracodawca wyznacza szkołę, o której mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia porównywalności warunków kształcenia dzieci członka służby zagranicznej z warunkami posiadanymi przez dzieci członków korpusu dyplomatycznego lub konsularnego innych państw oraz wysokością opłat na naukę.

3. Zwrot opłat, o których mowa w ust. 1, nie obejmuje wydatków na podręczniki i przybory szkolne, składki ubezpieczeniowe, odzież szkolną, wyżywienie, dojazdy dziecka do szkoły, opłaty za zajęcia ponadobowiązkowe, w tym językowe kursy doszkalające, zajęcia i wycieczki.

§ 15. 1. Zwrotowi podlegają uzasadnione i udokumentowane koszty leczenia w państwie przyjmującym członka służby zagranicznej oraz przebywających z nim na stałe za granicą członków jego rodziny, w tym koszty:

1) pobytu i leczenia w szpitalu lub w innym zakładzie leczniczym, porodów, porad i badań lekarskich oraz zabiegów leczniczych, z wyjątkiem kosztów pobytu i leczenia w sanatorium lub uzdrowisku,

- porad i zabiegów z zakresu kosmetyki, oraz osobistych wydatków chorego — w 100%;
- 2) badań dodatkowych zleconych przez lekarza — w 100%;
 - 3) obowiązkowych szczepień ochronnych zleconych przez WHO, miejscową lub krajową służbę zdrowia — w 100%;
 - 4) rehabilitacji zaleconej przez lekarza, w tym fizykoterapii, elektroterapii, kinezyterapii, gimnastyki korekcyjnej u dzieci i młodzieży do 18 roku życia — w 50%;
 - 5) leczenia cukrzycy (wizyty lekarskie, analizy, lekarstwa, testy, wstrzykiwacze) — w 100%;
 - 6) leczenia stomatologicznego, zachowawczego i profilaktycznego — w 70%;
 - 7) chirurgii stomatologicznej, ekstrakcji zębów, badania rentgenowskiego zębów — w 100%;
 - 8) porad z zakresu protetyki i ortodoncji, uzupełnień protetycznych — nie częściej niż raz na pięć lat, aparatów ortodontycznych dla dzieci i młodzieży do 18 roku życia — w 50%;
 - 9) zakupu leków na zlecenie lekarza — w 70%, a w przypadku członków służby zagranicznej wykonujących obowiązki służbowe w placówce zagranicznej mającej siedzibę w miejscu określonym w rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie wykazu miejsc o klimacie szczególnie szkodliwym dla zdrowia przebywających w nich na placówkach zagranicznych członków służby zagranicznej — w 100%;
 - 10) zakupu strzykawek i igieł jednorazowych oraz materiałów opatrunkowych zaleconych przez lekarza — w 100%;
 - 11) zakupu soczewek korekcyjnych (soczewek dwuogniskowych, standardowych soczewek kontaktowych), zleconych przez lekarza okulistę lub optyka, nie częściej niż raz na 2 lata i tylko w przypadku zmiany ich mocy — w 50% kosztów standardowych soczewek korekcyjnych, bez dodatkowych filtrów i zabezpieczeń; w przypadku dzieci i młodzieży do 18 roku życia, w razie pogorszenia się wady wzroku, dopuszcza się zwrot kosztów szkielek częściej, w zależności od wniosku lekarza.
2. Zwrot kosztów leczenia nie przysługuje, gdy członek służby zagranicznej i członkowie rodziny przebywający z nim na stałe za granicą:
- 1) są uprawnieni do bezpłatnego leczenia w państwie przyjmującym i mogą ze względu na poziom leczenia w tym państwie korzystać z tego uprawnienia;
 - 2) korzystają bez uzasadnionej przyczyny z usług lekarzy i zakładów leczniczych innych niż te, stosownie do zawartego porozumienia, są zobowiązane do leczenia pracowników placówek;
 - 3) korzystają z porad lekarskich, dentystycznych i innych usług leczniczych poza gabinetami lekarskimi i dentystycznymi działającymi przy polskich placówkach za granicą — bez skierowań wystawionych przez lekarzy tych gabinetów;
 - 4) korzystają bez uzasadnienia z drogiej procedur medycznych, mimo dostępu do tańszych, porównywalnych procedur medycznych.
3. Zwrot kosztów leczenia następuje w walucie, w której zostały poniesione.
- § 16. 1. Podstawą wypłacania członkowi służby zagranicznej ryczałtu z tytułu używania do celów służbowych samochodu osobowego lub motocykla niebędącego własnością pracodawcy jest umowa cywilnoprawna zawarta między kierownikiem placówki a członkiem służby zagranicznej na następujących warunkach:
- 1) zwrot kosztów następuje w formie miesięcznego ryczałtu w wysokości nie większej niż koszt 100 litrów paliwa, wyliczonego jako 150% ceny paliwa płaconej przez placówkę zagraniczną;
 - 2) przyznany ryczałt dotyczy przejazdów członka służby zagranicznej w celach służbowych na terenie miejscowości, w której znajduje się siedziba placówki zagranicznej, oraz podróży służbowych poza tę miejscowością w odległości do 50 km w obie strony łącznie;
 - 3) ryczałt wypłacany jest po upływie miesiąca, za który przysługuje.
2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w okresie, w którym członek służby zagranicznej nie wykonuje pracy. Za każdy dzień, za który ryczałt nie przysługuje, potrąca się 1/30 miesięcznego ryczałtu.
- § 17. Wysokość dodatku zagranicznego bazowego w Stanach Zjednoczonych Ameryki (USA) w dniu wejścia w życie rozporządzenia wynosi 540 USD.
- § 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. (poz. 2048)

Tabela mnożników dodatku zagranicznego bazowego służących do ustalenia wysokości dodatku zagranicznego członka służby zagranicznej wykonującego obowiązki służbowe w placówce zagranicznej

	Stanowisko	Grupa zaszeregowania	Mnożnik
Stanowiska personelu dyplomatyczno-konsularnego	ambasador tytularny radca-minister I radca	I	od 3,0 do 6,8
	radca	II	od 2,3 do 4,9
	I sekretarz	III	od 2,1 do 4,1
	II sekretarz	IV	od 2,0 do 3,5
	III sekretarz attaché	V	od 1,7 do 3,1
Stanowiska personelu pomocniczego	radca prawny kierownik kancelarii tajnej	VI	od 1,5 do 2,6
	starszy ekspert ekspert starszy specjalista starszy programista specjalista programista specjalista do spraw legislacji starszy inspektor referendarz referent prawny	VII	od 1,2 do 2,3
	inspektor podreferendarz starszy księgowy starszy referent księgowy referent sekretarz kierownika placówki	VIII	od 1,0 do 1,8

Stanowiska personelu obsługi tworzone w placówkach zagranicznych	sekretarz kierownik kancelarii kancelista intendent kierowca kierowca-intendent tłumacz	IX	od 0,9 do 1,56
	rzeczoznawca radiooperator kasjer maszynistka informator telefonista repcjonista technik mechanik archiwista woźny ogrodnik palacz rzemieślnik magazynier sprzączka		